

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Novotnou v právní věci žalobce:

D.V., IČO XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Šívarou
sídlem Dobrovského 1310/64, 612 00 Brno

proti
žalovanému:

Ing. Š.W., PhD., IČO XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupen JUDr. Jiřím Juříčkem, advokátem
sídlem Údolní 222/5, 602 00 Brno

o zdržení se jednání v nekalé soutěži a o přiměřené zadostiučinění

takto:

I. Žalovaný je povinen zveřejnit na svém facebookovém profilu Š.W. omluvu následujícího znění:

„Omlouvám se tímto D.V. coby provozovateli a majiteli regeneračního centra XXXXX za své nekalosoutěžní jednání, kterého jsem se dopustil tím, že jsem dne 11. 5. 2020 zveřejnil na svém profilu pod dobu pěti měsíců veřejný příspěvek, v němž jsem se vyjadřoval k okolnostem ukončení naší spolupráce a zveřejňoval další interní informace důvěrného charakteru a uváděl jsem o něm dehonestující výroky – že nesplácel své dluhy, neplatil včas faktury, choval se nevhodně k některým zaměstnancům i klientům a že byl všeobecně nespolehlivý, že dostal hotovou a úspěšnou firmu se vším všudy na zlatém podnose a v němž jsem ho dále označil za podvodníka, ačkoli mi takové veřejné šíření a hodnocení nepřisluší. Za uvedené projevy se D.V. omlouvám.“

tak, aby byl příspěvek v nastavení soukromí zobrazován jako „veřejný“ a D.V. v něm byl označen (jeho facebookový profil D.N.) s označením místa „XXXXX“, a to po dobu tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 4. 1. 2021 domáhal na žalovaném ochrany proti jednání v nekalé soutěži. Tvrdil, že je podnikatelem a provozovatelem regeneračního centra pod obchodní firmou XXXXX, které vzniklo v roce 2012 ve spolupráci s žalovaným. Centrum nabízí služby kryoterapie, což je léčebná metoda, při které se organismus na krátkou dobu vystaví extrémně nízkým teplotám, ať už celkovou v tzv. kryokomore nebo lokální kryoterapií stimulovanou pouze na část těla, dále oxygenoterapie a Cryobiolifting. Svoje webové stránky provozuje pod doménou [XXXXX](#). Žalobce v závěru roku 2019 vedl s žalovaným předšmluvní jednání o možnosti otevření společného regeneračního centra na obdobné bázi pod záštitou žalobce, k čemuž nakonec nedošlo a v říjnu 2019 si žalovaný otevřel vlastní regenerační studio XXXXX rovněž sídlící v Brně. Provoz centra zahájil v dubnu 2020. Centrum XXXXX nabízí obdobné služby, tj. kryokomoru, lokální kryoterapii, oxygenoterapii a Cryo facial. Žalovaný je držitelem a provozovatelem webových stránek [XXXXX](#). Mezi žalobcem a žalovaným existuje spor o nevypořádaný finanční závazek, o němž probíhá řízení pod sp. zn. 11 C 124/2020 u Okresního soudu Brno-venkov. Toto řízení není skončeno. Žalovaný na svých webových stránkách [XXXXX](#) v sekci „Kdo jsme“ mj. uvedl, že v roce 2012 stál u vzniku projektu XXXXX, zásadně se na něm podílel, přičemž koncem roku 2019 se se svým společníkem rozešel a zrodila se myšlenka nového vlastního projektu. Toto sdělení se dle žalobce nezakládalo na pravdě, neboť iniciovalo mylný dojem, že žalobce a žalovaný podnikali společně. Žalobce vyzval žalovaného k odstranění tohoto závadného textu, načež žalovaný text přeformuloval na znění, že „v roce 2012 pak Š. stál u vzniku XXXXX a poté i první kryokomory v Brně, kde se zásadním fungováním podílel až do konce roku 2019, tehdy se se svým společníkem rozešli a zrodila se myšlenka nového projektu“. Žalobce v návaznosti na nepravdivost tohoto sdělení inicioval druhou předžalobní výzvu. Žalovaný znovu text na webových stránkách určitým způsobem přeformuloval, následně však razantně popřel a odmítl jakékoli nároky žalobce. Žalovaný zneužil interní informace žalobce, tj. kontakty zákazníků a dodavatelů žalobce, čítající databázi řádově 2 800 emailových adres a začal jim zasílat emaily, ze kterých muselo vyplývat, že studio XXXXX je rozšířením centra žalobce XXXXX. Žalobce tuto skutečnost dovozoval z toho, že se na něho obraceli zákazníci s dotazem, zda je studio XXXXX novou provozovnou centra XXXXX. Žalovaný musel adresovat zákazníkům emaily nekalosoutěžního charakteru, neboť žalobce v té době pocítil odliv zákazníků. Obsah emailu žalobci není znám, ale z okolností, jakou bylo např. bezdůvodné ukončení komunikace ze strany manažera basketbalového klubu a jeho spolupráce, bylo žalobci zřejmé, že emaily obsahovaly závadná tvrzení, žalobce očerňující a dehonestující. Žalovaný také prostřednictvím emailu kontaktoval své zahraniční dodavatele s textem „A jak jde spolupráce s XXXXX (D.V.)? Uprímně, ten člověk mě hodně zklamal.“ Dne 26. 5. 2020 žalovaný kontaktoval vlastníka nemovitosti, kde má centrum XXXXX svoji provozovnu a zaslal mu sdělení: „Ahoj I., dnes mně definitivně potvrdil D., že neumí držet slovo a je zloděj, co okradl kamaráda. Vím, že ti asi řekne jinou verzi, ale pro mě tím skončil, tohle je neomluvitelné, když bez argumentu řekne, že se tak prostě rozhodl. Tobě přeju hodně štěstí a rád jsem tě poznal, ale on na tohle doplatí. Takovéto chování bohužel nemohu tolerovat ani ignorovat. Nemá smysl, abys mu něco říkala, musí si za své chování nést důsledky sám. Pěkný večer. Š.“ Žalovaný se tak obracel nejen na zákazníky a dodavatele centra XXXXX, ale také na přátele a známé žalobce a zasílal jim nepravdivé a zavádějící informace o zmíněném finančním sporu, který mezi sebou účastníci řízení vedou. Zejména však žalovaný dne 11. 5. 2020 zveřejnil na svém facebookovém profilu příspěvek ve znění:

„Š.W. a D.N. jsou v místě XXXXX.“

11. května. Brno.

PROSÍM O PŘEČTENÍ, JE TO PRO MĚ DŮLEŽITÉ

Milí kamarádi, známí, sportovci, klienti... a další lidi, kteří mě znáte nebo znáte firmu XXXXX. Víte, že nejsem osobně na FB moc aktivní, ale rozhodl jsem se využít síly sociálních sítí a podělit se s vámi o situaci, která nastala a věřím, že po přečtení příspěvku ho budete šířit dál a že spravedlnost zvítězí...

Před osmi lety jsem byl spoluzakladatelem regeneračního centra XXXXX, sebral jsem tehdy kryoválec, dodavatele dusíku na chlazení, zařídil webové stránky. D.V. poskytoval prostory ve svém masérském salonu, ze začátku jsme s nadšením sami obslubovali toto zařízení a rozšiřovali okruh klientů a veškerá naše spolupráce byla založena na důvěře.

V roce 2016 jsem cítil, že je třeba regenerační studio posunout dál a navrhl jsem D., abychom pořídili kryokomoru – zařízení pro skutečnou celotělovou kryoterapii. D. měl v plánu na pozemku přistavět ubytovací zařízení, ale nechal se ode mě přesvědčit. Protože banky nechtěly D. půjčit na zařízení, které nespádalo do žádné jejich škatulky, vzal jsem si tehdy úvěr já a 70 % peněz na celou investici jsem poskytl ze svého. Zařizoval jsem následně i nový zákaznický systém, sbáněl výpomoc na obsluhu a zařizoval nové webové stránky, řešil emaily, všechny telefony, kompletně nákup i servis strojů, atd.

D.V. se v té době samozřejmě podílel na rozšiřování povědomí, reklamě, obsluze. Z počátku i umažával část dluhu, který u mě měl.

Následně D. provedl i rozsáhlou rekonstrukci. Na rekonstrukci, která souvisela s kryokomorou, jsem mu odpustil část dluhu a ještě znovu poskytl další peníze. Rekonstrukce byla provedena a rozhodně finančně náročná, proto jsem mu i dluho poté nijak nepřipomínal, že si nechává veškeré peníze pro sebe a nesplácí dluh. Zakoupil jsem ze svého druhý přístroj na lokální kryoterapii, i když D. tvrdil, že ho nepotřebuje (a nyní se bez něj najednou nemůžeme obejít).

Dlouhodobě mi ale vadilo, že přestože rozvoji a financování naší společné firmy věnuju mnoho hodin denně, ztroskotávala moje snaha na tom, že D. neplatil včas faktury, choval se nevhodně k některým zaměstnancům i klientům a byl všeobecně nespolehlivý. Proto jsem mu v říjnu loňského roku řekl, že jsem unavený ze stylu, jakým některé věci (ne)řeší a dal mu na výběr – buď mě vyplatí nebo založíme obchodní společnost, kterou budu řídit více já, ale finančně si rozhodně nepohorší. Sám se rozhodl pro první variantu a tak jsem mu na osobní schůzce dal více než velkorysou nabídku: vrátí mi moji počáteční investici a zaplatí, co mi dluží (a vůbec jsem do toho nepočítal úroky z úvěru, který jsem platil), z toho jsem mu ještě i cca 200 000 Kč odpustil, když dohodnutou částku srovná do konce listopadu. Za samotnou zaběhnutou značku XXXXX s klienty a vším, co jsem zařídil, jsem od něj nechtěl ani korunu. Dostal hotovou a úspěšnou firmu se vším všudy na zlatém podnose.

Podali jsme si na to ruku.

12. 11. mi napsal email, že do konce listopadu vše pošle. Pak už to bylo horší, následovalo opravdu nespočetné posouvání termínů, výmluv, nereagování. Několikrát jsem mu nabídnul, že se můžeme domluvit a udělat nějaký splátkový kalendář. Až když se mi podařilo ho osobně v únoru odchytit, tak teprve poslal v průběhu února 40 % s tím, že už má namyslené, jak vyřeší zbytek.

Když přišla vlna restrikcí a musel mít zavřeno, tak jsem ho nekontaktoval, chápal jsem těžkou situaci. Až koncem dubna jsem se mu pokusil zavolat, psát email, SMS... jen ať se ozve a vyřešíme, jaké jsou možnosti. Bez reakce, neměl ani odvalu zvednout telefon. Dal jsem mu tedy emailem čas do 10. 5., aby mi napsal, jak to budeme řešit. Opět nic. Požádal jsem ho tedy, ať do vyřešení situace neprovozuje kryokomoru (kterou jsem ze 70 % zaplatil) a vrátí mi přístroje, které jsem kupoval celé ze svého: rotopedy do cvičebny a jeden přístroj na lokální kryoterapii.

Brno je malé. Nepřeju nikomu nic zlého, ale podvodníci, kterým D.V. jednoznačně je, by za své vědomé chování měli nést důsledky. O to smutnější je, když to zjistíte o člověku, kterého jste měli hodně let za kamaráda.

Rád bych, abyste mi pomohli sdílet tento text, ať se všichni dozví, co je D.V. zač. Lidem jako je on nemůže podobné chování procházet. Zatím to nebudu řešit soudně, i když důkazů mám dost.

Omlouvám se za dlouhý příspěvek. Mějte se fajn. Š.“

Podle žalobce obsahoval příspěvek mnoho dezinformací a nepravdivých informací, byl emočně vypjatý a žalobce očerňoval. Pod příspěvkem se následně rozvinula velká vlna komentářů, kde žalovaný uváděl další závadná tvrzení, jako např.: „Mně by určitě stačilo, kdyby začal komunikovat a

měl snahu něco řešit, ale očividně se rozhodl nekomunikovat, proto budu rád, když se co nejdříve lidé dozví jaký je a okolnosti ho donutí zachovat se jako chlap... Děkuji všem kamarádům D. za rozšíření příspěvku, aspoň si to přečte více lidí a každý si udělá názor sám. O to mi šlo.“ Z těchto tvrzení žalobce dovozoval úmysl žalovaného žalobce poškodit. Nastavení příspěvku jako „veřejný“ po celou dobu jeho zveřejnění znamenalo, že byl dostupný nejen přátelům a známým na facebooku, ale všem fanouškům facebookových stránek XXXXX, což je cca 3 800 sledujících osob. Příspěvek byl zveřejněn téměř půl roku a teprve po opakovaných výzvách ho žalovaný smazal. Do 15. 10. 2020 však byl příspěvek veřejně dostupný. Žalobce uzavřel, že zejména zveřejněním příspěvku se žalovaný jako jeho konkurent dopustil jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, protože žalobce hodnotil nepravdivě, šířil dezinformace a také zveřejňoval informace důvěrné a vybízel celou širokou veřejnost, aby příspěvek sdílela. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu, zdůraznil, že zveřejněním předmětného příspěvku došlo ke zlehčování jeho osoby a že zásah, který mu byl způsoben očerněním jeho pověsti a dobrého jména a odlivem jeho zákazníků, se nepříznivě projevil v jeho finanční situaci a také v jeho podnikatelském postavení. Znevážil je v očích jeho zákazníků a způsobil mu narušení reputačního kreditu a důvěryhodnosti. Požadoval proto, aby žalovanému byla uložena povinnost „zdržet se šíření, že žalovaný se s žalobcem coby s jeho společníkem rozešel, že žalobce žalovaného hodně zklamal, že žalobce neumí držet slovo a je zloděj, co okradl kamaráda, že banky nechtěly žalobci půjčit, že si žalobce nechával veškeré peníze pro sebe a nesplácel svůj dluh, že žalobce neplatil včas faktury, choval se nevhodně k některým zaměstnancům a i klientům a byl všeobecně nespolehlivý, že je žalobce podvodník, který by za své vědomé jednání měl nést důsledky a že žalobce dostal hotovou a úspěšnou firmu se vším všudy na zlatém podnose“, když specifikoval, jakou formou by měl zákaz šíření těchto informací být žalovanému uložen a tento nárok podřadil pod žalobní petit I. V žalobním petitu II. se žalobce domáhal zadostiučinění ve formě omluvy, ve znění uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku, zveřejněné na facebookovém profilu žalovaného Š.W. jako příspěvek nastavený v soukromí, vyobrazovaný jako „veřejný“ s další specifikací uvedenou rovněž ve výroku I. tohoto rozsudku.

2. Podáním ze dne 4. 2. 2021 žalobce upřesnil a doplnil navrhovaný žalobní petit I. ve formě jeho konkretizace a svá skutková tvrzení doplnil i podáním ze dne 13. 7. 2021, ve kterém poukázal na skutečnost, že původně netvrdil, že projekt XXXXX měl být společným projektem obou účastníků řízení a že si ho žalovaný tzv. přivlastnil, pouze specifikoval, že původním záměrem účastníků řízení bylo otevření společného regeneračního centra. Zdůraznil, že nikterak nebrojí proti tomu, že si žalovaný otevřel vlastní studio a ani neměl v úmyslu a nikdy nečinil vyjádření v tom slovy smyslu, že by si činil jakýkoli nárok na studio žalobce XXXXX. Chtěl pouze poukázat na skutečnost, že účastníci jsou v soutěžním vztahu provozuje-li žalobce studio XXXXX a žalovaný studio XXXXX, poskytující shodné služby. Poukázal na obsah webových stránek žalovaného [XXXXX](#), na kterých žalovaný vysloveně uvedl: „*Díky výborným zkušenostem s kryoterapií stál už na jaře 2012 za vznikem projektu XXXXX, jehož provoz následně významným způsobem ovlivňoval více než sedm let*“, což charakterizovalo, že se žalovaný považoval za pokračovatele projektu XXXXX. Zejména však tímto podáním ze dne 4. 2. 2021 žalobce vzal žalobu zpět v původním navrženém žalobním petitu I., jímž se domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se shora konkrétně vymezených tvrzení.
3. Krajský soud v Brně usnesením j.č. 17 Cm 2/2021-150, ze dne 20. 8. 2021, který nabylo právní moci dne 22. 9. 2021, řízení do nároku uplatněného pod žalobním petitem I. zastavil. Předmětem řízení tak zůstal již pouze nárok žalobce na přiznání zadostiučinění ve formě omluvy.
4. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ke své obraně tvrdil, že poté, co se na podzim roku 2019 účastníci řízení dohodli na ukončení spolupráce, zaslal žalobci v říjnu 2019 emailem tabulku, ve které rekapituloval svoji finanční spoluúcast na vybudování kryocentra XXXXX. Podklady předal žalobci a ten se zavázal zaplatit mu částku 2 500 000 do konce

listopadu 2019. Svůj závazek pak také dne 14. 11. 2019 uznal. Komunikace, která formou emailu a SMS probíhala mezi účastníky řízení, je důkazem o tom, že žalovaný byl aktivně účasten na provozu kryocentra XXXXX a to nejen ve formě finanční spoluúčasti, ale také kromě jiného tím, že poskytl žalobci k vystavení v provozovně své oblečení, které získal jako reprezentant ČR na Olympijských hrách v Londýně v roce 2012. O vrácení věcí požádal žalobce dne 22. 3. 2021 a žalobce mu část věcí dne 1. 4. 2021 vydal, když ale namítal, že mu tyto věci byly žalovaným darovány. Žalovaný konkrétně specifikoval jaké prostředky, za jakou cenu poskytl žalobci pro zařízení kryokomory od počátku spolupráce v roce 2012. Poukázal na emailovou komunikaci, která byla mezi nimi vedena v souvislosti s otázkou poskytování finančních prostředků a požadavku na jejich vydání, zdůraznil, že žalobce věděl o tom, že žalovaný uvažuje o samostatném podnikání a hodlá ze společného podnikání s žalobcem odejít a za rozhodné měl, že svým odchodem umožnil žalobci provozovat zavedenou a prosperující provozovnu v oboru, který v městě Brně představoval velký potenciál. Tudíž za situace, že žalovaný svou prací a svým úsilím, které výrazně převýšily zásluhy žalobce na provozu centra XXXXX, zcela oprávněně použil expresivní, nicméně přiléhavý výraz, že při odchodu žalovaného ze společného podnikání žalobce získal firmu na zlatém podnose tento výrok nebyl nepravdivý a nemohl žalobce nikterak poškodit. Žalovaný nezpochybnil zveřejnění sporného příspěvku ze dne 11. 5. 2020 na svém facebookovém profilu. Bránil se však skutečností, že byl naprosto frustrován tím, že mu žalobce odmítl vyplatit dohodnutý finanční obnos, který měl představovat vrácení peněžních prostředků a podíl na zisku žalovaného na provozování kryocentra XXXXX. Jestliže mu žalobce v únoru 2020 zaplatil dvakrát 500 000 Kč a od té doby mu žádnou platbu neposkytl, začal žalovaný pochybovat o tom, že žalobce splní svůj závazek, ke kterému se v říjnu 2019 ve formě zaplacení částky 2 500 000 Kč zavázal. Žalovaný pojal podezření, že žalobce částku celkem 1 mil. Kč zaplatil proto, aby se žalovaného tzv. zbavil, a proto ve svém příspěvku ze dne 11. 5. 2020 označil žalobce za podvodníka, aniž by ovšem myslel podvodníka jako pachatele trestného činu. Naopak tohoto výrazu použil pro představení žalobce jako člověka přijímajícího závazky s vědomím, že je nesplní. Žalovaný rovněž vyzdvihl, že druhým důvodem, pro který předmětnou zprávu na svém facebookovém profilu zveřejnil, byla skutečnost, o které se dověděl v březnu 2020, kdy žalobce v souvislosti s ochranou před koronavirem nabízel masky běžně používané při kryoterapii, do kterých je vložena nanotextilie a to za cenu 150 000 Kč, přičemž ve skutečnosti žádnou nanotextilii k dispozici neměl a do kyslíkové masky vkládal nastříhanou netkanou textilii bez toho, aniž by poskytovala uživateli jakoukoli ochranu. Cena kyslíkové masky se pohybovala od 15 Kč do 17 Kč, cena netkané textilie prodávané v rolích, byla prakticky nulová, a proto toto jednání žalovaný žalobci vytkl dne 18. 3. 2020 s tím, že žalobce vědomě vydával netkanou textilii za nanotextilii, tudíž veřejnosti poskytoval nepravdivou informaci. Žalovaný také zdůraznil, že byl opakovaně svědkem toho, že žalobce nejednal slušně se zákazníky a se zaměstnanci, které ponižoval a urážel. Všechny tyto skutečnosti přispěly k tomu, že dne 11. 5. 2020 zveřejnil na facebooku předmětný příspěvek.

5. Ke skutkovým tvrzením obou účastníků řízení soud provedl obsáhlé dokazování navrženými listinami a slyšením svědků, když při zásadě účelnosti soudního řízení s ohledem na skutečnost, že z provedených důkazů měl meritum věci za dostatečně objasněné, neprovedl dokazování elektronickou komunikací účastníků v období listopadu 2019 až dubna 2020 a to i z důvodu, že žalobce k části těchto listin namítl jejich pravost a obsahovou nevěrohodnost. Navíc se jednalo i o opakovaně zakládané listiny (elektronická komunikace účastníků na sítích facebook a wiber, fotografie obrazovek telefonu, přepisy zpráv ze sítě wiber), když šlo i o co do věrohodnosti zpochybněnou interní tabulku žalovaného o tzv. finančních nákladech a o email z října 2019 a shodné listiny (zejména elektronickou komunikací), které tvořily součást připojeného spisu 11 C 124/2020. Při zásadě meritorní neúčelnosti soud také neprovedl dokazování slyšením svědků R. Š., S.K., F. K. a D. B., kteří měli vypovídat ke skutečnostem týkajícím se tvrzeného nevhodného jednání žalobce směrem k zákazníkům a obchodním

partnerům kryocentra XXXXX, jakož i k jeho zaměstnancům a k otázce zahájení a realizace společného podnikání účastníků řízení na projektu XXXXX. Soud také neprovedl dokazování výpověďmi účastníků a to s přihlédnutím k úpravě vyplývající z § 131 o.s.ř. a k výsledkům do té doby provedeného dokazování, nezadal vypracování znaleckých posudků, které měly zvěrohodnit přepisy telefonních rozhovorů a elektronické komunikace účastníků na síti wiber a facebook a neprovedl také ohledání mobilů obou účastníků řízení k pravosti této sporné komunikace, protože takové dokazování měl za nadbytečné a nevhodné i z důvodu, že cílilo k prokázání existence dluhů žalobce vůči žalovanému, což pro meritum tohoto řízení nebylo podstatné.

6. Z provedených důkazů soud zjistil následující rozhodné skutečnosti.
7. Z veřejné části živnostenského rejstříku s platností k 15. 10. 2020 soud zjistil oprávnění D.V. k předmětu podnikání: masérské, rekondiční a regenerační služby, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona, hostinská činnost, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin, na provozovně XXXXX, se zahájením provozu od 1. 1. 2011.
8. Z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku s platností k 15. 10. 2020 soud zjistil živnostenské oprávnění Ing. Š. W., Ph.D. pro: masérské, rekondiční a regenerační služby, výrobu obchod a služby neuvedené v přílohách 1 - 3 živnostenského zákona, hostinskou činnost pro provozovnu XXXXX – XXXXX, na adrese XXXXX.
9. Z výpisu z registru doménových jmen.cz správce CZ. NIC soud zjistil k doméně naskok.cz registraci od 15. 1. 2018 pro Ing. Š. W., Ph.D..
10. Z výtisku internetové stránky naskok.cz/kdo-jsme/ ze dne 15. 10. 2020 (a poté 7.12.2020) soud zjistil pod nadpisem „Za vznikem našeho nového regeneračního studia Náskok stojí bývalý reprezentant ČR, účastník LOH v Londýně, MS a ME v atletice – Š.W.“ text, ve kterém kromě jiného bylo uvedeno, že jmenovaný stál v roce 2012 u vzniku projektu XXXXX, na němž se podílel až do konce roku 2019, kdy se se svým společníkem rozešel a zrodila se myšlenka nového projektu.
11. Z předžalobní výzvy ze dne 19. 11. 2020 soud zjistil, že byla vyhotovena zástupcem žalobce a byla adresována žalovanému s žádostí o upuštění od protiprávního jednání formou odstranění textu z webových stránek [XXXXX](#) o tom, že stál u zrodu projektu XXXXX v roce 2012 a o zaslání omluvy D.V. ve formě, která zde byla konkretizována, dále o odstranění příspěvku z facebooku ze dne 11. 5. 2020 a zveřejnění omluvy, která byla rovněž konkretizována. Výzva byla doplněna dodejkou prokazující doručení předžalobní výzvy žalovanému dne 24. 11. 2020.
12. Z tzv. předžalobní výzvy II. soud zjistil, že byla dne 8. 12. 2020 zaslána zástupcem žalobce žalovanému s opakovanou výzvou ke zveřejnění omluvy za jeho předchozí příspěvky.
13. Z dopisu zástupce žalovaného adresovaného zástupci žalobce dne 16. 12. 2020 soud zjistil jednak převzetí zastoupení Ing. W. jeho zástupcem, jednak stanovisko, že žalovaný neporušil žádné obecně závazné právní předpisy při své činnosti a pakliže vůči němu byl ze strany D.V. v řízení vedeném u Okresního soudu Brno-venkov, pod sp. zn. 11 C 124/2002, uplatněn finanční nárok ve výši 1 mil. Kč, pak se jedná o nárok neexistující.
14. Z výtisku části emailu „S., XXXXX, z 26. 5., doručeno 19.49, soud zjistil text: „Ahoj I., dnes mi definitivně potvrdil D., že neumí dodržet slovo a je zloděj, co okradl kamaráda, vím, že ti asi řekne jinou verzi, ale pro mě tím skončil, tohle je neomluvitelné, když bez argumentu řekne, že se tak prostě rozhodl. Tobě přeju hodně štěstí a rád jsem tě poznal, ale on tohle doplatí. Takovéto chování bohužel nemůžu tolerovat ani ignorovat, nemá smysl, aby mu něco říkala, musí si za své chování nést následky sám. Pěkný večer. Š.“
15. Z emailové korespondence (T-mobile CZ) soud zjistil komunikaci žalovaného na facebooku o obsahu: „Ahoj P., nevím, jestli se ti D. pochlubil, že na mě jeho advokát podal žalobu na vrácení peněz, co mi vrátil, místo aby zaplatil, co mi dluží, tak ještě dělá toto .... Nechápu, jak může mít žaludek na ty lži, co

v té žalobě píše, vím, že jste znovu partneri, ale také vím, že jsi v jádru slušný člověk, proto tě budu muset pozvat jako svědka k soudu, protože tobě mu nemůže přijít, určitě tě bude přesvědčovat, že jako osoba blízká nemusíš vypovídat, ale věřím tvému svědomí, tobě už je hodně za hrabou (poznámka soudu doslovné znění textu) co udělal.“

16. Z příspěvku žalovaného zveřejněného 11. května 2020 pod nadpisem Š.W. a D. jsou v místě XXXXX“ soud zjistil text o obsahu: „*Prosím o přečtení, je to pro mě důležité*“ - (viz text uvedený v plném znění ve skutkových tvrzeních žalobce pod bodem 1. na straně 3. tohoto rozsudku).
17. Z informace o projektu XXXXX na facebookových stránkách žalovaného soud zjistil četné komentáře k předmětnému příspěvku ze strany S. H., M. J., P. B., J. P. a dalších osob, které se k obsahu zveřejněného příspěvku žalovaného vyjadřovali a s jeho obsahem také polemizovali.
18. Z emailu žalovaného adresovaného R.Š. 20. 5. 2020 soud zjistil žádost o zaslání dokladu (kupní smlouvy či jiného) na „dodanou lokálku Kryosan K30/32/2015, kterou převzal dne 12. 9. 2018 a za kterou dne 17. 9. 2018 zaplatil hotově 55 000 Kč a následně 16. 10. 2018 převodem dalších 55 000 Kč“.
19. Z dopisu zástupce žalovaného adresovaného žalobci dne 22. 3. 2021 soud zjistil výzvu k vydání věci – oblečení, které žalovaný jako reprezentant ČR na Olympijských hrách v Londýně 2012 (k použití při slavnostním nástupu účastníků her) žalobci předal, sestávající z pánských kalhot, saka a obuvi - tzv. gumáků, které bylo poskytnuto jako výpůjčka za účelem vystavení v provozovně XXXXX, kterou začal žalobce v roce 2012 provozovat na adrese XXXXX, a to z důvodu ukončení spolupráce.
20. Z vyjádření k výzvě ze dne 22. 3. 2021 soud zjistil, že bylo adresováno zástupci žalovaného, bylo podepsáno žalobcem a bylo datováno 31. 3. 2021 o obsahu, že pisatel nesouhlasí, že sestava oblečení mu byla předána žalovaným do výpůjčky, tuto mu žalovaný daroval, nicméně byť dar nebyl odvolán, žalobce nevidí překážku žádosti vyhovět a dar žalovanému vrátit prostřednictvím v dopisem konkrétně uvedeného advokáta.
21. Z dopisu zástupce žalovaného adresovaného Mgr. Š. 22. 3. 2021 soud zjistil žádost o zaslání daňového dokladu (faktury, dodacího listu), které by potvrzovaly transakci o úhradě částky 2 x 55 000 Kč jako kupní ceny za nákup přístroje na lokální kryoterapii výrobního čísla Kryosan K30/32/2015.
22. Z výzvy k vydání bezdůvodného obohacení ze dne 27. 5. 2020, již byl žalovaný vyzván k vrácení částky 1 mil. Kč, která mu byla žalobcem zaplacená ve splátkách 2 x 500 000 Kč ve dnech 5. 2. 2020 a 26. února 2020 a kterou si žalovaný bezdůvodně ponechal pro sebe, aniž by ji investoval do rozšíření provozu žalobce v XXXXX. Doklad byl doplněn doručenkou prokazující, že žalovaný výzvu převzal.
23. Z výpisu z účtu žalobce č. 2/2020 Sberbank soud zjistil platbu 2x částky 500 000 Kč na účet zde konkrétně specifikovaný, k němuž žalobce tvrdil, že se jedná o účet žalovaného, přičemž jedna platba byla provedena v částce 500 000 Kč dne 5. 2. 2020, druhá platba ve stejné výši dne 26. 2. 2020.
24. Z reklamních stránek „XXXXX“ soud zjistil propagaci činnosti regeneračního studia na adrese XXXXX.
25. Z dopisu zástupce žalovaného adresovaného Mgr. J. T. k výzvě k vydání bezdůvodného obohacení soud zjistil sdělení, že je to naopak žalobce, který dluží žalovanému částku 1 500 000 Kč, tudíž je vyzván k jejímu zaplacení s tím, nebude-li tato částka uhrazena, bude žalovaným vůči žalobci uplatněn nárok na její vydání u soudu a to včetně nároku na příslušenství.
26. Z reklamy zveřejněné na googlu „Kryokomora Brno/navštivte regenerační centrum“ soud zjistil odkazy na regenerační centrum XXXXX a na regenerační studio XXXXX, kromě jiného

s vyobrazením žalovaného ve vztahu k textu: „...v Brně již 8 let se nacházející kryoterapii XXXXX...“, kdy žalovaný byl vyobrazen v tričku s logem XXXXX (tyto listiny žalovaný zakládal za účelem podpory tvrzení, že se spolupodílel na vzniku a provozování XXXXX XXXXX, kdy žalobce tuto skutečnost s ohledem na vyobrazené fotografie odůvodnil, že reklamních triček s příslušným logem v rozhodné době bylo distribuováno několik stovek kusů, tudíž tyto stránky důkazem o spolupráci být nemohou ani proto, že na dalších fotografiích týkajících se kryocentra XXXXX, byl i žalobce vyobrazen v totožném tričku s totožným logem).

27. Z potvrzení o platbě soud zjistil, že z účtu žalovaného byla realizována platba 55 000 Kč dne 16. 10. 2018 na zde konkrétně specifikovaný předmět plnění (důkaz byl proveden ke skutkovému tvrzení žalovaného, že tuto částku uhradil R.Š. za zakoupení přístroje na lokální kryoterapii).
28. Z dohody o postoupení smlouvy soud zjistil, že se týkala původního zákazníka K.W. a nového zákazníka D.V. k převáděné telefonní lince, konkrétně vymezené, s podmínkami převodu smlouvy na nového zákazníka s datem 25. 11. 2019 (tento důkaz zakládal žalovaný za účelem prokázání skutečnosti, že po výplatě finančních prostředků dohodnutých mezi žalobcem a žalovaným postoupí manželka žalovaného K.W. svoji smlouvu s operátorem, společností Vodafone, k převodu předmětného telefonního čísla používaného pro kontakt na provozovnu od roku 2012 právě na žalobce).
29. Z internetových stránek „XXXXX“ soud zjistil, že se jejich obsah týká faktury od MESSER Technogas ze dne 12. 1. 2015, přičemž faktura byla připojena, byla vyúčtována 12. 1. 2015 na dodávku kapalného dusíku za cenu 5 505,94 Kč a připojen byl také tzv. informativní přehled o neuhrazených fakturách vystavených společností MESSER, adresovaný žalobci, deklarující saldo neuhrazených faktur ve výši 20 271,13 Kč (tyto důkazy zakládal žalovaný za účelem prokázání spolupráce obou účastníků na provozu centra a za účelem doložení finančních problémů žalobce v rozhodné době).
30. Z výtisku stránek instagram.com soud zjistil u kroužku s logem XXXXX text: „přišla zásilka několika desítek masek, do kterých si můžete vkládat nanotextilie a efektivně se ochránit, cena 150 Kč“ (z tohoto textu tedy nebylo lze dovodit tvrzení žalovaného, že žalobce klamavě nabízel masku s vloženou nanotextilií).
31. Z výtisku ze stránek polynedshop.cz soud zjistil nabídku kyslíkových masek za akční cenu 15,25 Kč s DPH.
32. Z výtisku z instagram.com soud zjistil u kroužku s logem XXXXX text: „vyprodáno během deseti minut 1 200 ks pryč“, doplněný vyobrazenými rouškami.
33. Z předávacího protokolu vyhotoveného mezi účastníky řízení, datovaného 1. 4. 2021, soud zjistil předání pánského saka velikosti M a pánské obuvi – gumáků, určených pro reprezentanta ČR na OH v Londýně v roce 2012. Druhý předávací protokol datovaný 17. 6. 2021, svědčil o tom, že žalobce předal žalovanému bílé pánské tričko s kapucí a bílé kratšasy, obojí pro reprezentanta ČR na OH v Londýně v roce 2012.
34. Svědkyně A.P. vypověděla, že má přátelský vztah s žalovaným a momentálně je jeho zaměstnancem na provozovně XXXXX, byť ne na hlavní pracovní poměr. Pracovala pro něho i v kryocentru XXXXX jako recepční v letech 2016 nebo 2017 až do roku 2019. Na tomto projektu spolupracovali oba účastníci řízení. Žalobce se vyskytoval na pracovišti častěji, protože žalovaný vyřizoval faktury, telefony a podobné věci, podíl obou na činnosti tohoto projektu neuměla vysvětlit. Domnívala se, že šlo o projekt žalobce, protože v předmětném místě měl své bydliště. Vnímala, že žalovaný byl dlouhodobě nespokojený s chodem provozovny. V té době kromě ní na provozovně pracovalo asi 5 – 6 lidí. Pokud potřebovala jakoukoli pomoc při své práci, řešila záležitosti obvykle s žalovaným. Projekt XXXXX označila za výjimečný s tím,

že denně bylo na provozovně kolem padesáti, ale i jednoho sta lidí. Protože nevedla účetnictví, neměla povědomí o finančních záležitostech centra. Potvrdila, že o novém projektu žalovaného věděla, protože se jí s ním svěřil s tím, aby si ho nechala pro sebe, časově tuto získanou informaci neuměla zařadit. Svoji smlouvu v provozovně XXXXX vypověděla počátkem března roku 2019, odcházela ze své vůle. Tvrdila, že nebyla přítomna dohodě o spolupráci účastníků řízení při založení projektu XXXXX ani při odchodu žalovaného z tohoto provozu. K otázce nespokojenosti zákazníků či spolupracovníků kryocentra XXXXX a k chování žalobce v rozhodné době před jejím odchodem z této provozovny vypověděla, že v roce 2019 zaznamenala problémy mezi účastníky řízení, různé vznikající neshody. Konkrétně vyslovila nespokojenost zákazníků s pozdějším dodáním nebo i úplným nedodáním voucherů a poukazů, které provázela špatná komunikace ze strany žalobce, takže nevydané vouchery musela rozvážet osobně. Naopak pan W. působil vždy vstřícně. Ani žalobce nebyl nepříjemný, ale nedalo se s ním hovořit o žádných problémech, zákazníky odbýval. Prohlásila, že se na pracovišti děla i lehká šikana, že s ní žalobce hovořil vulgárně, aniž by svoji výpověď blíže konkretizovala. Doplnila, že si nemohla nevšimnout z emailové korespondence, že se něco děje. Nebyla přítomna obchodním jednáním, pouze zaznamenala jakousi komunikaci k faktuře na kapalný dusík, aniž by to mohla blíže specifikovat.

35. Svědek M. V. vypověděl, že nebyl nikterak zainteresován na podnikání žalobce ani žalovaného, ani k nim nemá žádný konkrétní vztah a že je vlastníkem stavební firmy, která na přelomu roku 2019-2020 rekonstruovala objekt, v němž má žalovaný svůj podnik XXXXX. Žalobce zná, protože kryokomoru XXXXX z doporučení žalovaného navštěvoval se svojí dcerou trpící atopickým ekzémem a tam se seznámil s žalobcem, se kterým vedl zcela nezávazné rozhovory. Chod centra vnímal jako naprosto přirozený. Od pana W. věděl o jeho sportovní reprezentační minulosti. Výslovně prohlásil, že žádné nepříjemné vztahy na pracovišti kryokomory XXXXX nevnímal, nikdy na tomto pracovišti žalovaného nezastihl, nebyl přítomen žádným hádkám ani jakkoli nepřijatelnému jednání ze strany žalobce vůči zaměstnancům nebo zákazníkům kryokomory. Vysvětlil, že práce na ulici XXXXX u něho objednal žalovaný pro podnik XXXXX a že žalobce u něho podobné práce nepoptával. S žalobcem o pracích, který svědek realizoval pro žalovaného na projektu XXXXX hovořil, přičemž žalobce to nekomentoval, ale z jeho mimiky poznal, že mu to velkou radost nedělá. Vnímal, že mechanici, kteří montovali halu, věděli o spolupráci žalobce a žalovaného na kryokomoře XXXXX. Domníval se, že budovu, ve které se nachází provozovna žalovaného, bude i nadále udržovat, neboť s vlastníci objektu paní K. má zavedenu praxi, protože tato si u něho objednáva veškeré práce spojené s údržbou nemovitosti, tudíž jakákoli spolupráce s žalovaným by asi nepřicházela v úvahu.
36. Z provedených důvodů soud vzal za prokázaný následující skutkový stav. Stěžejním bylo, že žalovaný zveřejnil dne 11. 5. 2020 na svém facebookovém profilu příspěvek, ve kterém byly obsaženy formulace, jež žalobce označil za nepravdivé, difamující, zavádivé a jej v jeho postavení a podnikání poškozující. Součástí příspěvku měly být i obchodní informace důvěrného charakteru. Příspěvek žalovaného byl veřejně dostupný, dehonestující, vyjadřoval se k nim značný počet čtenářů, profil v té době sledovalo řádově 3 800 sledovatelů a příspěvek byl zveřejněn po dobu půl roku. Žalobce posléze ustoupil od tvrzení, že mu v důsledku zveřejnění příspěvku a jemu předcházejících článků rozšiřovaných na webových stránkách žalovaného odešla vlna zákazníků a že by ztratil jeho projekt na reputaci. Zdůraznil však, že způsobilost tohoto jednání žalovaného, poškodit žalobce, jednoznačně nastala a že se domáhá pouze satisfakce ve formě omluvy, která by zhojila především negativní dopad do důvěryhodnosti žalobce v kontextu použitého vyjádření žalovaného, že žalobce je podvodníkem. Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom že předmětný příspěvek žalovaný v době, způsobem a o obsahu textu, který žalobce tvrdil, zveřejnil. Nebylo ani sporu o tom, že mezi účastníky je vedeno řízení u Okresního soudu pro Brno-venkov ve věci finančních sporů mezi nimi nastalých. Sporným bylo to, zda byli účastníci osobami na projektu XXXXX od

počátku spolupracujícími a zda zveřejnění příspěvku žalovaného bylo nekalým jednáním a konečně zda bylo důsledkem jednání žalobce, tj. vyjádřením oprávněné obrany proti tomu, že žalobce nehodlal splnit, dle žalovaného existující trvalé finanční závazky, k jejichž úhradě se žalovanému zavázal.

37. Provedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě, jakož i ve vzájemné souvislosti, přihlédl ke specifickému meritu posuzované věci a při aplikaci § 2976 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.), ve spojení s čl. 10 a čl. 17 Listiny základních práv a svobod dospěl k následujícím právním závěrům.
38. Žaloba je důvodná.
39. Občanský zákoník v tzv. generální klauzuli nekalé soutěže obsažené v § 2976 stanoví, že kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže, jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopouští se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje. Ochranu proti nekalé soutěži upravují § 2988 a 2989 obč. zák.
40. Podle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Podle čl. 17 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat údaje a informace, bez ohledu na hranice státu. Cenzura je nepřipustná.
41. Žalobce opřel žalobou uplatněný nárok o stěžejní tvrzení, že žalovaný zveřejnil dne 11. 5. 2020 a půl roku prezentoval na svém facebookovém profilu, příspěvek obsahující informace týkající se ukončení dosavadní spolupráce žalobce a žalovaného, obsahující důvěrné informace o poměrech a výkonech žalobce, informace nepravdivé, zkreslující a emočně vypjaté, které zasáhly do pověsti žalobce a do realizace jeho podnikání zejména výrokem, že žalobce je podvodník, který dostal úspěšnou a hotovou firmu se vším všudy na zlatém podnose a který musí nést za své vědomé chování následky.
42. Aby žaloba mohla být úspěšná, musel žalobce prokázat, že vytýkané jednání žalovaného naplnilo tři zákonné podmínky stanovené generální klauzulí nekalé soutěže. Rozhodným bylo, že splnění těchto podmínek muselo být prokázáno kumulativně. Za situace, že byt' by jedna z těchto zákonných podmínek naplněna nebyla, nebylo by možné jednání v nekalé soutěži dovodit. Pakliže žalobce argumentoval navíc zvláštní skutkovou podstatou zlehčování, bylo třeba zdůraznit, že není-li v té které konkrétní věci, kterou soud vždy posuzuje individuálně s přihlédnutím k jejímu specifickému charakteru, prokázáno kumulativní naplnění zákonných podmínek generální klauzule nekalé soutěže, není možné dovodit ani naplnění zvláštní skutkové podstaty, tj. obráceně, byt' by bylo prokázáno naplnění zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže, nebylo-li by současně prokázáno naplnění generální klauzule nekalé soutěže, nemohl by soud žalobou uplatněnému nároku na přiznání zadosti učinění vyhovět.
43. Tři zákonné podmínky generální klauzule nekalé soutěže v tomto konkrétním případě byly naplněny.
44. Z výpisů z živnostenského rejstříku, ze vzájemné komunikace mezi účastníky řízení, z fotografií reklamních stránek týkajících se projektů XXXXX i XXXXX, soud vzal za prokázané (a mezi účastníky řízení o tom sporu ani nebylo), že se žalobce i žalovaný zabývají shodným oborem podnikání, v tomto konkrétním případě provozem regeneračních center založených na bázi léčebné metody nazývané kryoterapie. Žalobce tak činí v regeneračním centru XXXXX, žalovaný v regeneračním studiu XXXXX. Oba účastníci řízení jsou si tudíž přímými konkurenty na srovnatelném trhu podnikání, navíc vymezeném umístěním svých provozoven na území města Brna. První podmínka generální klauzule nekalé soutěže byla naplněna.

45. Pokud šlo o splnění druhé podmínky generální klauzule nekalé soutěže, tj. o to, zda tvrzené jednání žalovaného bylo jednáním, které bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže (srov. § 580 obč. zák.), pak bylo třeba vyjít ze skutečnosti, že pojem dobrých mravů soutěže zákon nedefinuje. Jedná se totiž o pojem závislý na nejrůznějších faktorech podléhajících změnám v čase, takže jeho obecná definice v zákoně ani dost dobře možná není. Konstantní judikatura však již dlouhodobě stanoví, že dobré mravy soutěže jsou jakýmsi mimoprávními a etickými zásadami a normami chování, kdy požadavky na jejich naplnění jsou kladeny na všechny subjekty, které se hospodářské soutěži účastní. Lze připomenout, že již podle Komentáře k zákonu o nekalé soutěži z roku 1927 se pod pojmem dobrých mravů soutěže rozuměly „povšechné zásady regulující hospodářskou činnost vůbec a tudíž odpovídající mravnímu nazírání a představám o slušnosti osob na této činnosti zúčastněných správně a bedlivě myslících.“ Za takové zásady lze mít poctivé a slušné jednání, které sice sleduje vlastní prospěch, v žádném případě však nepoškozuje dalšího soutěžitele. „Aby se výkon práv a povinností dobrým mravům přičil, musí nerespektovat některou ze souhrnu společenských, kulturních a mravních norem, které jsou historicky neměnné a jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních (srov. NS ČR sp. zn. 3 Cdon 69/96 ze dne 26. 6. 1997). Dobré mravy tak tvoří uzavřený normativní systém, ale jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací. Proto pro posouzení, zda jsou splněny podmínky pro aplikaci § 3 odst. 1 obč. zák. je třeba vždy pečlivě uvážit všechny rozhodné okolnosti případu.“ (srov. např. NS ČR ze dne 27. 11. 2003, sp. zn. 32 Odo 468/2003).
46. Soud vzal za prokázané, že zveřejněním příspěvku na facebookovém profilu žalovaného dne 11. 5. 2020 se žalovaný dopustil jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Celé vyznění příspěvku hodnotícího tvrzenou dosavadní spolupráci mezi žalobcem a žalovaným vyústilo v dojem, že žalobce byl nevěrohodnou osobou „parazitující“ na podnikatelském nápadu a šikovnosti žalovaného, že byl osobou, které banky nechtěly půjčovat peníze, která nesplácí své dluhy, která jedná nevhodně jak se svými zaměstnanci a obchodními partnery, tak také neplní své závazky vůči žalovanému. Kontext celého článku završený větou: „Nepřeju nikomu nic zlého, ale podvodníci, kterým D.V. jednoznačně je, by za své vědomé chování měli nést důsledky.“... „Rád bych, abyste mi pomohli sdílet tento text, ať se všichni dozví, co je D.V. zač, lidem jako on nemůže podobné chování procházet, zatím to nebudu řešit soudní cestou, i když důkazů mám dost.“ zcela nepochybně vykreslil žalobce a to nejen pro běžného čtenáře facebookového profilu žalovaného, jako osobu nedůvěryhodnou až opovrženíhodnou, která musí nést důsledky svého protiprávního jednání, která je podvodníkem, kterého je třeba potrestat. Způsob jakým byl příspěvek zveřejněn, místo kde se tak stalo, tj. facebook, doba po kterou byl zveřejněn (tj. cca půl roku, což žalovaný nerozporoval), ve spojení s počtem čtenářů facebookových stránek, které žalobce odhadoval na 3 800 osob, když ani tuto skutečnost žalovaný nepochybně, ve svém důsledku znamenala závažný exces z běžné komunikace obchodních partnerů. Nebylo přípustné posoudit obsah tohoto příspěvku jako slušné jednání podnikatele, odpovídající obecným etickým principům společenské komunikace. Konec konců této skutečnosti si žalovaný byl nepochybně vědom, když ve svém vyjádření ze dne 15. 7. 2021 uvedl, že jednal pod dojmem naprosté frustrace ze skutečnosti, že mu žalobce odmítl vyplatit dohodnutý finanční obnos. Zcela jistě bylo možné dospět k závěru, že situaci spojenou s rozdílnými přístupy a názory na další společné podnikání žalobce a žalovaného, či situaci spojenou s zahájením samostatného podnikání v konkurenčním projektu žalovaného, nebo skutečnost spojenou s finanční stránkou vzájemných vztahů žalobce a žalovaného, bylo možné řešit i jiným způsobem, kupř. ve finále i žalobou uplatněnou proti žalobci na vrácení finančních prostředků. Takový postup však žalovaný nezvolil. Naopak zvolil veřejnou prezentaci svých názorů obsahující interní informace o začátkách a průběhu podnikání mezi ním a žalobcem, to znamená informací, které logicky mohl žalobce považovat za podnikatelsky důvěrné, a proto mohl mít vůli je veřejně neprezentovat. Způsob, který žalovaný zvolil, ale vyústil ve veřejné šíření objektivně znevažujících informací o žalobci jako podnikateli a člověku, žalobce stavící

do role neúspěšného a neschopného podvodníka. Navíc žalovaný sám žádal čtenáře, aby příspěvek dále rozšiřovali. Právě proto, že byl příspěvek šířen na síti facebook, když zcela jistě je již všeobecně známou notorií, že sociální sítě jsou „mocným médiem“, bylo třeba uzavřít, že jednání žalovaného spočívající ve zveřejnění příspěvku, bylo jednáním nemravným. Tento soudem přijatý právní závěr není v rozporu ani s čl. 10 a čl. 17 Listiny, neboť zcela jistě každý má právo svobody projevu, na druhou stranu však musí při realizaci tohoto práva ctít právo druhého na zachování jeho lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti. Obsah příspěvku tak soud zhodnotil jako překročení svobody projevu. Obrana žalovaného založená na významu jeho přínosu do projektu XXXXX, a to nejen finančním, ale také přínosu podílení se na provozu společnosti, na podnikatelské kreativité žalovaného, ani obrana postavená na skutečnosti, že by žalobce žalovanému, což nebylo předmětem tohoto soudního řízení a soud se proto dokazováním v této věci ani nezabýval, dlužil nemalé finanční prostředky, na shora přijatých závěrech nemohla nic změnit. Druhá podmínka generální klauzule nekalé soutěže tak byla naplněna.

47. Soud současně dospěl k závěru, že předmětný příspěvek žalovaného byl způsobilý žalobce poškodit, když zákon stanoví toliko podmínku způsobilosti nekalého jednání přivodit újmu, tzn., že ke skutečné újmě ani dojít nemusí. Navíc v této věci bylo prokázáno, že ke skutečné újmě na straně žalobce, v příčinné souvislosti s obsahem příspěvku zveřejněného žalovaným, došlo. Důkaz k předmětnému byl přinesen obsahem četných reakcí čtenářů příspěvku, zveřejněných na facebookových stránkách žalovaného. Příspěvek nezůstal bez povšimnutí, naopak vyvolal velkou diskuzi, přičemž někteří ze čtenářů označili příspěvek jako nevhodný obsah, nabádali žalovaného, aby si problém vyřešil jiným způsobem (viz např. M. D. „taky nerozmazávám, že mi někteří známí dluží prachy, facebook není právník, právě naopak...“), když ve svých příspěvcích polemizovali s žalovaným o tom, zda je nebo není žalobce podvodníkem a dokonce odkazovali na tzv. presumpci nevinu (M. J.: „... druhý pohled neznáme, tak to řeším jinou cestou a pak sem napíšu výsledek toho celého dění, tohle jsou jen spekulace a manipulace, protože ctíme nějakou presumpci nevinu...“). Tudíž zcela jistě bylo na místě uzavřít, že přinejmenším obsah předmětného příspěvku, což pro posouzení věci bylo s ohledem na skutková tvrzení žalobce dostačující, byl způsobilý přivodit žalobci újmu a také mu ji skutečně přivodil tím, že žalobce vystavil komentářům čtenářů a příspěvatelů na facebooku, kteří polemizovali o jeho charakteru nebo o jeho „vině či nevině“ a to bez ohledu na skutečnost, zda v důsledku nekalého jednání žalovaného došlo nebo nedošlo k odlivu zákazníků žalobce. Bez významu tak nebylo uzavřít, že žalovaný porušil svým jednáním právo žalobce na podnikání, zaručené v čl. 26/1 Listiny základních práv a svobod. Třetí podmínka generální klauzule nekalé soutěže tak byla rovněž naplněna.
48. Výpověď svědkyně P. byla k prokázání obrany žalovaného podpůrným důkazem bez meritorního významu a navíc jí soud zcela neuvěřil z důvodu zjevné provázanosti svědkyně s žalovaným, když naproti tomu výpověď svědka V. vyzněla objektivně i proto, že tento neměl žádný zvláštní vztah ani k jednomu z účastníků řízení a z jejího obsahu žádné komunikační problémy žalobce s žalovaným nebyly prokázány.
49. Pokud soud hodnotil způsobilost příspěvku zasáhnout do pověsti a postavení žalobce, pak vyšel z hlediska tzv. průměrného sledovatele facebooku, kterého nelze posuzovat staticky, ale je třeba vždy zohlednit specifickou charakteristiku této cílové skupiny čtenářů a byť bylo třeba přihlídnout např. k obezřetnosti, intelektu, nebo duševní zralosti čtenářů facebooku, bylo možné dovodit, že i informovaný a „rozumný“ čtenář v první řadě musel vnímat celkové vyznění článku završené právě dovětkem o podvodníkovi. Pakliže by běžný občan vyhledával informace k dostupnosti tzv. kryoterapie, kupř. v místě svého bydliště a narazil by na předmětné webové stránky žalovaného, pak by s největší pravděpodobností nezvolil pro svoji regeneraci centrum XXXXX, ale zvolil by regenerační studio XXXXX právě proto, že o osobě

žalobce byly zveřejněny informace, které přinejmenším regenerační centrum XXXXX, resp. jejího provozovatele, stavěly do nelichotivého světla. Navíc pokud kryoterapie je vnímána i jako léčebná metoda, pak by ji s největší pravděpodobností vyhledávaly osoby s určitým zdravotním hendikepem, a proto by tím pečlivěji posuzovaly, které zařízení pro svoji regeneraci zvolí.

50. V posuzované věci tak nebylo rozhodné zodpovězení otázek, na nichž žalovaný stavěl svoji obranu, tj. zda žalovaný byl či nebyl zúčastněn na zahájení regeneračního centra XXXXX, resp. zda vymyslel tento projekt a poskytl finance na jeho rozjezd, zda pořizoval přístroje a poskytoval reklamní prostředky, zda mu žalovaný dluží finanční prostředky či nikoli, zda dohoda o zřízení nového centra byla nebo nebyla dohodou o společném podnikání v další provozovně a žalovaný si otevřel centrum XXXXX bez vědomí žalobce. Významné bylo, že žalovaný zveřejnil informace na sociální síti facebook, informace obsahující vyhraněné formulace a ve svém kontextu žalobce poškozující, neboť žalobce byl jako D.V. v příspěvku jmenován a byl označen za osobu nedůvěryhodnou, viz kupř. text: „at’ se všichni dozví, co je D.V. zač“. Soud proto žalobci satisfakci ve formě omluvy přiznal, když dospěl k závěru, že zveřejnění omluvy odpovídá důsledkům nastalým po zveřejnění příspěvku žalovaného a že doba, po kterou byl žalovaný zavázán omluvu zveřejnit, je dobou poloviční k době, po kterou byl příspěvek žalovaného na jeho facebookovém profilu veřejně přístupný.
51. Konečně pokud měl soud posoudit, zda tvrzeným jednáním žalovaného došlo k naplnění zvláštní skutkové podstaty nekalé soutěže, tj. zlehčování, pak nebyla významná obrana žalovaného, že v příspěvku zveřejnil pouze pravdivé informace. Soud vzal za prokázané, že zveřejněním příspěvku o obsahu, který byl prokázán, došlo k jednání žalovaného, který jako soutěžitel uvedl a rozšiřoval o poměrech a výkonech žalobce zlehčující údaje, přičemž podle úpravy vyplývající z § 2984 obč. zák. je zlehčováním i uvedení a rozšiřování pravdivých údajů o poměrech, výrobcích či výkonech jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Dle cit. zákonného ustanovení nekalou soutěží není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana), což ale v posuzované věci prokázáno nebylo, když žalovaným tvrzené skutečnosti k jeho obraně o příslibech žalobce o finančním vyrovnání a jejich porušení nemohly založit důvodnost oprávněné obrany žalovaného ve formě, kterou žalovaný zveřejněním příspěvku zvolil.
52. Na základě shora přijatých právních závěrů proto soud uzavřel, že žalobci svědčí právo na přiznání zadostiučinění. Žalobce se domáhal satisfakce ve formě nemateriální, kdy požadoval omluvu za konkrétní dehonestující výroky prokazatelně obsažené v předmětném příspěvku. Žádal její zveřejnění na stejných stránkách, na kterých žalovaný zveřejnil příspěvek a to po dobu kratší, než po kterou byl zveřejněn onen příspěvek. Proto uložení povinnosti žalovanému zveřejnit omluvu představovalo přiměřené zadostiučinění ve vztahu k újmě, kterou žalovaný obsahem svého příspěvku žalobci způsobil.
53. Argumentoval-li žalobce judikaturou Nejvyššího soudu (rozhodnutí sp. zn. 32 Odo 1642/2005, sp. zn. 3 Cdo 4554/2017 a sp. zn. 32 Cdo 139/2008), pak tato byla případná a soud se s ní zcela ztotožnil, když k předmětnému poukázal, pokud byla přiznána satisfakce ve formě omluvy, zejména na rozhodnutí NS ČR 23 Cdo 2941/2015 a 23 Cdo 4669/2010.
54. Jestliže soud výslovně právně neposuzoval zbylé provedené důkazy učinil tak proto, že k meritu posuzované věci nebyly právně významné.
55. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobcem tvrzení nekalé jednání žalovaného bylo v meritu prokázáno. Žalobce byl úspěšný v polovině z původně uplatněných nároků, tj. v nároku na přiznání satisfakce. Neúspěšný byl z hlediska prvotního žalobního petitu I., jímž se domáhal uložení povinnosti žalovanému, aby se zdržel konkrétního nekalosoutěžního jednání. Skutečnost, že žalobce vzal tento žalobní petit zpět podle § 146 odst. 2 o.s.ř. znamenala, že v této části byl žalobce procesně neúspěšný, neboť žalobu uplatnil dne

5. 1. 2021, aniž by prokázal, že v té době příspěvek ještě takzvaně visel na facebookových stránkách žalovaného, naopak sám tvrdil, že příspěvek byl zveřejněn řádově půl roku od 11. 5. 2020, že visel ještě 15. 10. 2020, tudíž půl roku od 11. 5. by znamenalo fakticky do 11. 11. 2020. Z uvedeného soud dovodil, že v době podání žaloby již příspěvek žalovaného zveřejněn nebyl a z provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by hrozila obava, že k jeho zveřejnění žalovaný znovu přistoupí. Soud proto uzavřel, že úspěch žalobce a úspěch obrany žalovaného v tomto řízení byl shodný a proto žádnému z účastníků řízení nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně povinnost uloženou tímto rozsudkem, může se žalobce domáhat jeho výkonu.

Brno 14. října 2021

JUDr. Dagmar Novotná v. r.
samosoudkyně